

[Handelsministeren.]

Jeg her i al skikkelse må minde om, at det har der været meget god tid til at tale om. Det pågældende afsnit var indeholdt i det notat, jeg afleverede til 21 mands udvalget i Folketinget den 4. februar i år, det var genstand for et samråd mellem udvalget og mig, det var genstand for et samråd mellem udvalget og statsministeren, og det var endelig genstand for den debat, der fandt sted i Folketinget den 10. februar. Ved ingen af disse lejligheder kom der fra oppositionens side kritiske bemærkninger vedrørende dette punkt; det eneste af medlemmerne, der udtalte sig — jeg har løbet forhandlingerne igennem — er, så vidt jeg kan se, hr. Enggaard, der sagde, at han fandt, det var en rimelig fremgangsmåde, man her havde fundet frem til. Der har altså været god tid for kommuner og for andre til at reagere, for man har kendt indholdet af dette.

Endelig vil jeg gerne omtale monopollovens § 24, fordi jeg ligesom hørte en røst fra, skal vi sige 1930'ernes filosofi, fra fru Lis Groes. Det var dengang, man begyndte at underkaste konkurrencebegrænsende aftaler, monopoler, monopolmæssige virksomheder og dominerende enkeltvirksomheder kontrol. Den kontrol eksisterer, og den har eksisteret til den dag i dag; men som man har måttet erkende, kan det også være nødvendigt og har jo i de sidste tre år været nødvendigt også at gribe ind over for prisdannelsen for det øvrige erhvervsliv.

Når man nu rejser denne kritik over for fjernelsen af § 24, en paragraf, som jo er enestående for Danmark i forhold til andre lande, tror jeg, man ganske overser, at monopollovens øvrige materielle indhold er fuldstændig uændret; det er en procedureform, der ændres fra forudgående til efterfølgende kontrol, og det betyder en ikke ringe administrativ lettelse. Derimod har man jo stadig væk samtlige magtmidler tilbage, som også hr. Niels Helveg Petersen var inde på. Lad mig nævne, at det gælder for hele landets erhvervsliv, at virksomhederne kan hæve priserne efter de regler, der er foreskrevet i § 5; det gælder også monopolvirksomheder.

Men uændret tilbage står dette, at monopoltilsynet over for de registrerede virksomheder vil kunne gribe ind, også selv om disse virksomheder har holdt sig strikte in-

den for rammerne af § 5s prisforhøjelser, såfremt dette medfører urimelige priser og urimelige fortjenester, ligesom også magtmidlerne er til stede over for aftaler; der ændres jo intet på det: aftaler kan stadig væk kræves ophævet. Jeg tror, man ganske ser bort fra, at der er et meget kraftigt materielt indhold tilbage i monopolloven, og at det alene er den forudgående godkendelse, der fjernes; al efterfølgende kontrol og kontrolmulighed og indgrebsmulighed er fortsat til stede i fuldt omfang.

Lis Groes: Må jeg lige sige til handelsministeren, at angående monopollovens § 24 forstår jeg ikke rigtig dette med, at vi skulle være vendt tilbage til 1930'ernes filosofi. Vi står på det standpunkt, vi har stået på også i 1930'erne, nemlig at der er større anledning til at gribe ind over for monopoler og prisaf-taler end over for erhverv, der er fuldt konkurrencedygtige og indstillet på at konkurrere på priserne til fordel for forbrugerne. Det er og bliver vort standpunkt, det er da ikke noget nyt.

Når man så siger, at det er jo kun en procedurereform, det drejer sig om — også hr. Niels Helveg Petersen prøvede selvfølgelig at komme med en søforklaring i retning af, at dette i virkeligheden ikke var nogen ændring — så må jeg sige, at det er mærkværdigt, for vi har jo gennem årene debatteret netop denne paragraf så intenst herinde. Hidtil har venstre og de konservative været ene om at prøve at fjerne den, men nu er det radikale venstre altså blevet enig med dem.

Og så én ting til. Det er jo ikke helt uden betydning, om der skal ske en forhåndsgodkendelse eller ej. Det vil bl. a. sige, at vi får et stykke tid, hvor disse prisforhøjelser ikke kan komme til at gøre sig gældende, ikke alene de 8 dage, som monopoltilsynet tilstræber at klare problemerne i, men også den forudgående tid, hvor erhvervslivet lægger sin prispolitik til rette, og endelig den efterfølgende tid, hvis monopoltilsynet nægter at godkende disse prisforhøjelser. Man må jo ikke glemme, at monopoltilsynet i dag har myndighed til at nægte at godkende en prisforhøjelse, og det har opsættende virkning, indtil ankenævnet har behandlet sagen. Nej, denne paragraf er ikke uden betydning, og det ved hr. Niels Helveg